

[Holmberg.]

på, at der ville komme et lovforslag om grundejerbidraget, hvilket også er naturligt, for de hører jo meget nært sammen. Det er rigtigt, at begge lovforslag i udpræget grad egner sig til udvalgsbehandling, og derfor er det også rimeligt ved første behandling — det er jo også meningen — i første række at komme med principielle betragtninger.

Det, lovforslaget tilsigter, er en afløsning og modernisering af de meget gamle bestemmelser, som går helt tilbage til 1857, og dette må naturligvis være rigtigt. Det er også et godt mål i sig selv at få mere ensartede regler i hele landet, og det må vi stort set erkende vil blive en kendsgerning, hvis lovforslaget bliver lov.

Men der er så afgjort efter min mening mange enkelte ting, vi skal drøfte, og på visse områder er jeg meget uenig med de to foregående talere, som efter min mening var typiske kommunale repræsentanter, i dette tilfælde over for grundejerne. Jeg vil gerne komme med nogle bemærkninger herom.

Det drejer sig altså om grundejerbidraget, som nogle steder er lempet og andre steder skærpet, og visse områder er undtaget fra lovforslagets bestemmelser, hvilket også er naturligt efter den ændring, der skete ved de lovforslag, som var til behandling sidste år om visse hovedlandeveje, som efter 1. april bliver amtsveje og overtaget af staten. Her kan jeg naturligvis give medhold i den betragtning, at det er rimeligt, at grundejerne bliver fri for bidrag ved de mere gennemgående veje.

Så kommer § 3 om pålæg af vejbidrag, og her får vejbestyrelsen jo meget store beføjelser. Vi ved nok, at grundejerne kan klage, og vi ved også, at der er visse frister, som er nævnt, men som regel er grundejeren i de sager her så afgjort den lille mand over for det offentlige. Naturligvis skal der nogle til at bestemme, men det ville absolut være rigtigt, om vi kulegravede det meget nøje for at se, om der nu er ramt rigtigt overalt. De bestemmelser i lovforslaget om, hvor vejbidrag ikke må afkræves — altså ud over ved visse hovedlandeveje og amtsveje, som bliver overtaget af staten — kan jeg acceptere. Men så kommer vi til bidragsfordelingen, fremlæggelse og indkaldelse, betaling af vejbidraget, udpantning, klagebestemmelser m. v. Disse nye bestemmelser skulle med-

føre større overskuelighed, og det er jo også et godt mål i sig selv. Men hele lovforslaget er jo udarbejdet på grundlag af et udkast fra 1964 fra ministeriet for offentlige arbejders vejlovsudvalg. Der er sket ændringer også i de ønsker, der har været fremført fra kommunal side. Ministeriet har i ikke ringe udstrækning fundet, at de kommunale organisationer var gået alt for vidt. Lad mig bare nævne et enkelt eksempel: arealudgifter. Det har været ét blandt mange ønsker fra flere kommuner — og sågar Kæmnerforeningen har blandet sig i diskussionen, hvad de så ellers har med den sag at gøre — at de helt eller delvis skulle afholdes af grundejerne. Men det er altså ikke taget med, og det skal ministeren i al fald ingen utak have for.

Der er dog også andre ting, jeg gerne vil have drøftet i udvalget, og det bryder altså lidt med de to foregående talere, hr. Gorrssen og hr. Stæhr Johansen. Jeg kunne forstå, at i alle tilfælde hr. Gorrssen var lidt betænkelig ved, at grundejerne måske skulle fritages for vejbidrag ved de facadeløse veje og de gennemgående veje. Men jeg vil da gå videre med modsat fortegn. Er det rigtigt i det hele taget, at amtskommunerne pålægger vejbidrag til offentlige veje, herunder også de kommunalt bestyrede hovedlandevej? Er det rigtigt, at primærkommunerne kan pålægge vejbidrag igennem amtskommunerne til fortovsanlæg ved det, vi forstår ved virkelige offentlige veje? Jeg er nok klar over, det ikke gælder, hvor der er adgangsbegrænsning, det manglede egentlig også bare, hvis det skulle gælde her. Men er det også rigtigt, at en amtskommune kan pålægge grundejerbidrag til parkeringsanlæg? Jeg har nok set motiveringen, at måske enkelte grundejere kan have gavn heraf, og det tror jeg gerne, men det er en ting, vi absolut må kigge nærmere på, for det er jo trods alt offentlige pladser.

Jeg ved da godt, at de ting, jeg rejser her, så afgjort er principielle, og de er heller ikke uden økonomisk rækkevidde. Det er ikke så enkelt, det ved jeg godt, men det er det heller ikke meningen det skulle være. Jeg takker i al fald ministeren for, at han nu ændrer den nuværende retstilstand, som det egentlig er ufatteligt at befolkningen indtil nu har affundet sig med. Der står i bemærkningerne til lovforslagets § 13: